

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/67/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921010536
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7921010536.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Baločka a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Jána Slovinského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1. júla 2025, v trestnej veci proti obžalovaným A. B. a spol., pre prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr.zák., o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 27.03.2025 sp.zn. 1T/104/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trebišov.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 280 ods. 2 Tr.por. trestnú vec obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XX/XX, E. a A. F., nar. XX.XX.XXXX v G. H., trvale bytom I. XXX/X, J., vedenú pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že - po vzájomnej dohode dali dňa 16.01.2021 vykonať výrub krovitých porastov v katastrálnom území obce E., okres C., K. B. G. J. XXX L. XXX v lokalite zvanej „M.“ - bývalý ovocný sad, na ploche 977 m2 na území s prvým stupňom ochrany, a to bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody, to je Okresného úradu Trebišov, odbor starostlivosti o životné prostredie, čím konali v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny v zmysle § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších zmien a doplnkov, pričom celková spoločenská hodnota vyrúbaných krovitých porastov v zmysle § 95 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších zmien a doplnkov a príloh č. 33, 34 a 35 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 24/2003 Z.z. predstavuje sumu 13.455,- Eur,

p o s t ú p i l Okresnému úradu Trebišov na prejednanie priestupku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že na obvinených A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XX/XX, E. a A. F., nar. XX.XX.XXXX v G. H., trvale bytom I. XXX/X, J. bola dňa 13.12.2021 na Okresnom súde Trebišov podaná obžaloba pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že po vzájomnej dohode dali dňa 16.01.2021 vykonať výrub krovitých porastov v katastrálnom území obce E., D. C., K. B. G. J. XXX L. XXX v lokalite zvanej „M.“ – bývalý obecný sad, na ploche 977 m2 na území s prvým stupňom ochrany, a to bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody, to je Okresného úradu Trebišov, odbor starostlivosti o životné prostredie, čím konali v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny v zmysle § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších zmien a doplnkov, pričom celková spoločenská hodnota vyrúbaných krovitých porastov v zmysle § 95 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších zmien a doplnkov a príloh č. 33, 34 a 35 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 24/2003 Z.z. predstavuje sumu 13.455,- Eur.

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp.zn. 1T/104/2021 zo dňa 21.09.2023 uznal oboch vinnými zo skutku v obžalobe a uložil obom peňažné tresty. Proti tomuto rozsudku podali obžalovaní odvolanie, pričom Krajský súd v Košiciach uznesením, sp.zn. 6To/125/2023 rozsudok zrušil a vrátil na nové konanie.

Odvolací súd v odôvodnení uznesenia, ktorým zrušil rozsudok prvostupňového súdu uvádza, že v priebehu odvolacieho konania obhajoba predložila súdu ako nový dôkaz odborné vyjadrenie znalca N. E. C. E. č. 14/2024 zo dňa 24.05.2024, z obsahu ktorého vyplynuli pre súd skutočnosti, doposiaľ ani okresnému súdu neznáme, ktoré kvalifikovaným spôsobom spochybnili výšku škody, ktorá doposiaľ bola vyčíslená Štátnou ochranou prírody Slovenskej republiky, Správa chránenej krajinej oblasti O. zo dňa 12.04.2021.

Prvostupňový súd preto v konaní vypočul N. E. C. E., ktorý vypracoval odborné vyjadrenie v apríli 2024 (viac než 3 roky od skutku), ako aj N. P., ktorý vypracoval odborné vyjadrenie krátko po skutku. Obaja zotrvali na svojich odborných vyjadreniach a teda rozpor v sume rozsahu skutku nebol ich vyjadreniami na hlavnom pojednávaní odstránený.

Prokurátor má preto za to, že súd sa mal prikloniť na stranu N. P., ktorý vypracoval odborné vyjadrenie ku skutku a k hodnote vyrúbaných krovitých porastov krátko po skutku, než k odbornému vyjadreniu vypracovanému viac než 3 roky po skutku. Prípadne bolo potrebné pribrať v zmysle § 142 a nasl. Tr.por. znalca, resp. znaleckú organizáciu na podanie znaleckého posudku, ktorí by odstránili rozpory medzi odbornými vyjadreniami.

Okresný súd sa však priklonil na stranu obžalovaných a posúdil ako relevantné ich dôvody, že nedošlo k vymulčovaniu súvislého porastu obžalovanými a teda rozsah ich činu nedosahuje hranicu na úrovni malého rozsahu. Podľa názoru prokurátora mal súd ponechať takéto konštatovanie na znalca, resp. znaleckú organizáciu, čo však súd neurobil.

Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil nasledovné:

Úvodom krajský súd poukazuje na to, že okresný súd už raz vo veci rozhodol odsudzujúcim rozsudkom zo dňa 21.09.2023, tento však krajský súd na základe podaného odvolania obžalovaných uznesením zo dňa 30.05.2024, sp.zn. 6To/125/2023 zrušil a vec bola vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie s odôvodnením, že v odvolacom konaní sa dôkazná situácia podstatne zmenila, keďže obžalovaní predložili odborné vyjadrenie znalca, ktoré spochybňuje dovtedy zistený skutkový stav.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd pri dôslednom dodržaní procesného postupu rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne a odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v § 176 ods. 2 Tr.por. Podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Keďže okresný súd napadnuté uznesenie podrobne odôvodnil a krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení v plnom rozsahu stotožnil, na odôvodnenie napadnutého uznesenia v podrobnostiach poukazuje, keďže opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie

podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok zo dňa 15.02.2017 k sťažnosti č.19997/02,§33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok zo dňa 27.09.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Krajský súd však považoval za potrebné reagovať v rámci sťažnostného konania na sťažnostné námietky prokurátora okresnej prokuratúry, ktoré ale nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu, preto zvýraznil už spomínané z tohto napadnutého uznesenia a síce, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že rastlinný porast na podstatnej časti obžalovanými vymulčovaného pásu bol už pred ich mulčovaním zjavne redší než porast v jeho okolí, a to v takej miere, že vznikla dôvodná pochybnosť, či v danej časti išlo o súvislý krovitý porast, keďže v danom pásu s ohľadom na okolitý terén zjavne išlo o bývalú cestu, resp. zjavný priestor prechodu/prejazdu.

Taktiež na satelitných snímkach miesta činu nebadáť výrazné rozdiely v čase pred a po spáchaní skutku.

Vyššie uvedené je potvrdené aj odborným vyjadrením znalca N. C. E., A. výsluchom, či výsluchom svedka N. A. P..

Je potrebné poukázať aj na výpoveď svedka N. P., ktorý výslovne uviedol, že pri stanovení rozsahu výrubu a posudzovaní, či išlo o súvislý krovitý porast, nebral do úvahy a nemal vedomosť o skutočnosti, že v mieste výrubu v minulosti existovala cesta, ale naopak vychádzal z toho, že porast v mieste výrubu bol rovnako hustý ako okolitý porast, čo však zjavne nezodpovedá skutočnosti.

Rovnako z fotodokumentácie z obliadky miesta činu sú síce fotografie, na ktorých je zem husto pokrytá zvyškami vymulčovanej dreviny, nie je však zrejmé, o aké úseky konštatovanej trasy výrubu sa jedná.

Zároveň podľa aktuálne platnej vyhlášky MŽP SR č. 170/2021 Z.z. ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny, sa za krovitý porast považuje taká skupina krov, pri ktorej sa jednotlivé kry vzájomne korunami dotýkajú, kým v čase spáchania skutku bola účinná vyhláška MŽP SR č. 24/2003 Z.z. ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny, podľa ktorej za krovitý porast sa považuje taká skupina krov, pri ktorej viac ako 50% jednotlivých krov sa vzájomne korunami dotýka alebo spon medzi jednotlivými krami je menší ako 2 m. Je teda pochybnosť o tom, či na predmetnom úseku išlo o súvislý krovitý porast.

V danom prípade sa dôvodným javí len záver o vymulčovaní súvislého krovitého porastu obžalovanými v cca 71 metrov dlhom a 3 metre širokom úseku od bodu 2 na mape výrubu smerom na východ k bodu 1, na ktorom na satelitných snímkach pred skutkom nie je badateľná cesta, ale naopak aj pred skutkom išlo o súvislý hustý porast a tiež 30 metrov dlhom a 2 metre širokom úseku medzi bodmi 2 a 3 na mape výrubu.

Taktiež v období od spáchania predmetného trestného činu do rozhodnutia krajského súdu, nadobudli účinnosť ďalšie, pre páchatela priaznivejšie ustanovenia Trestného zákona, ktoré sú potrebné na tento prípad aplikovať, nakoľko došlo k zmene znenia Trestného zákona (zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony), a to v dôsledku jeho novely zákonom č. 40/2024 Z.z. zo dňa 08.02.2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pri dočasnom pozastavení účinnosti na podklade uznesenia Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 3/2024-112 z 28.02.2024 uverejneného pod č. 41/2024 Z.z.) v znení vychádzajúcom z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 3/2024-761 z 03.07.2024 uverejneného v Zbierke zákonov pod č. 215/2024 Z.z.

Teda po uverejnení nálezu pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. PL. ÚS 3/2024 z 3. júla 2024 dňa 06.08.2024 bol zásadným spôsobom upravený rozsah škody v Trestnom zákone čo sa týka aj trestného činu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr.zák.

Podľa § 306 ods. 1 Tr.zák. (v znení účinnom od 06.08.2024) kto v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na úseku lesného hospodárstva alebo všeobecne záväznými právnymi predpismi

na ochranu prírody a krajiny v desaťnásobku malého rozsahu poškodí alebo zničí strom alebo ker, alebo ich vyrúbe, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podstata konania páchatel'a podľa znenia základnej skutkovej podstaty žalovanej trestnej činnosti podľa § 306 ods. 1 Tr.zák. má spočívať v tom, že páchatel' v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na úseku lesného hospodárstva alebo všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny v desaťnásobku malého rozsahu poškodí alebo zničí strom alebo ker, alebo ich vyrúbe.

Objektom trestného činu je záujem spoločnosti na ochrane stromov a krov, ako dôležitej zložky životného prostredia, pred ich poškodením alebo vyrúbaním, zohľadňujúc najmä ich biologickú, ekologickú a kultúrnu hodnotu a plnenie produkčných a mimoprodukčných funkcií.

Objektívna stránka pozostáva z poškodenia alebo zničenia stromu alebo kra, alebo ich vyrúbania v desaťnásobku malého rozsahu. Kumulatívne s ostatnými znakmi tejto skutkovej podstaty musí byť naplnený rozsah činu ako ďalší znak objektívnej stránky, ktorý zákonodarca určil na úrovni desaťnásobku malého rozsahu, pričom pri určení rozsahu je potrebné postupovať v intenciách § 124 ods. 3 Tr.zák., v kontexte § 124 ods. 1 Tr.zák., § 125 ods. 1 Tr.zák a § 126 Tr.zák.

Subjekt môže byť každá trestne zodpovedná fyzická osoba a z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné konanie páchatel'a.

Ekologická ujma, ktorou je podľa § 10 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí "strata alebo oslabenie prirodzených funkcií ekosystémov vznikajúca poškodením ich zložiek alebo narušením vnútorných väzieb a procesov v dôsledku ľudskej činnosti", je daná pri drevinách (stromoch a kroch rastúcich mimo lesných pozemkov) ich spoločenskou hodnotou v zmysle § 95 zákona č. 543/2002 Z.z., ktorá vyjadruje najmä ich biologickú, ekologickú a kultúrnu hodnotu, ktorá sa určuje s prihliadnutím na ich vzácnosť, ohrozenosť a plnenie mimoprodukčných funkcií.

Podľa § 2 ods. 1 Tr.zák. trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Zároveň sa trestnosť činu v posudzovanom prípade neposudzuje len podľa zákona č. 300/2005 Z.z. Tr.zák., ale prípadne aj podľa iných (mimotrestných) zákonov, na ktoré trestný zákon odkazuje a od ktorých, v konkrétnom prípade, môže závisieť trestnosť činu. Ide o zákony, na ktoré Trestný zákon odkazuje v odkazovacích alebo blanketových normách. Ustanovenie § 306 ods. 1 Tr.zák. je blanketovou právnou normou, ktorá odkazuje na všeobecne záväzné právne predpisy na úseku lesného hospodárstva (zákon č. 326/2005 Z.z. o lesoch) a všeobecne záväzné právne predpisy na úseku ochrany prírody a krajiny (zákon č. 542/2002 Z.z. o ochrane prírody).

Ide o lex specialis vo vzťahu k trestnému činu ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 300 a § 301 Tr.zák.

Teda krajský súd pri rozhodovaní o sťažnosti musí vždy pri hodnotení okolností patriacej do oblasti posudzovania trestnosti činu alebo ukladania trestu zohľadniť aj zmenu právneho stavu nastalú v čase od vyhlásenia napadnutého rozhodnutia do momentu rozhodovania sťažnostného súdu, ktorá je relevantná v súvislosti s ústavným princípom retroaktivity Trestného zákona, resp. jeho zmeny priaznivej pre páchatel'a (článok 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky a § 2 ods. 1 Tr.zák.) a dôsledkom aplikácie tohto princípu pre možné rozhodovanie v sťažnostnom konaní. Dňa 06.08.2024 teda nadobudla účinnosť novela Trestného zákona, v dôsledku ktorej podľa § 125 ods. 1 Tr.zák., škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 Eur, výška väčšej škody je suma prevyšujúca 20 000 Eur až do sumy 250 000 Eur, značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 Eur, škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 Eur.

Posúdiac vec podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024, je zrejmé, že vykonaným dokazovaním nebolo bez pochybnosti preukázané naplnenie objektívnej stránky žalovaného trestného činu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr.zák zo strany obžalovaných, keďže rozsah ich činu nedosahuje základnou skutkovou podstatou stanovenú hranicu na úrovni desaťnásobku malého rozsahu (teda sumu prevyšujúcu 7000 Eur). Ak totiž, v zmysle vyššie uvedeného, je dôvodný záver o vymulčovaní listnatých opadavých drevín ako súvislého krovitého porastu obžalovanými v rozsahu 273

m², ich spoločenská hodnota predstavuje 3.726,- Eur podľa vyhlášky č. 24/2003 Z.z. (účinné v čase spáchania skutku), pri hodnote 138,- Eur za 10 m² výrubu a 69 Eur za každých ďalších 5 m² výrubu pri III. skupine krov a krovitých porastov s výškou do 150 cm. Preukázaný rozsah činu teda nedosahuje úroveň desaťnásobku malého rozsahu v zmysle § 306 ods. 1 Tr.zák. (v znení účinnom od 6.8.2024).

Krajský súd konštatuje, že súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou je potrebné objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa jedná o skutok, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. V trestných veciach musí byť zistený skutkový stav mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti.

Úlohou okresného súdu teda bolo, a okresný súd to vecne správne vykonal, posúdiť, či rozhodujúce dôkazy boli potvrdené dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní alebo naopak spochybnené do takej miery, že nebolo možné urobiť záver o vine bez rozumných pochybností.

Správne teda vyhodnotil okresný súd, že nebolo vykonaným dokazovaním zistené, že obžalovaní v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na úseku lesného hospodárstva alebo všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny v desaťnásobku malého rozsahu vyrúbali kry (teda objektívna stránka trestného činu), preto ich okresný súd neuznal za vinných zo spáchania žalovaného prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák.

Na druhej strane v kontexte doposiaľ uvedeného má krajský súd za to, rovnako ako okresný súd, že v skutkovej vete napadnutého uznesenia okresného súdu opísané protiprávne konanie obžalovaných môže spĺňať predpoklady pre jeho posúdenie v rámci priestupkového konania ako spáchanie priestupku na úseku ochrany životného prostredia podľa § 45 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, preto postupom podľa § 280 ods. 2 Tr.por. rozhodol o postúpení tejto trestnej veci obžalovaných príslušnému okresnému úradu, ktorého úlohou bude rozhodnúť, či došlo k naplneniu skutkovej podstaty označeného, prípadne iného priestupku.

Čo sa týka nároku na náhradu škody krajský súd rovnako ako okresný súd poukazuje na stanovisko 71 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2017, z ktorého vyplýva, že súd nie je pri trestných činoch proti životnému prostrediu oprávnený v adhéznom konaní rozhodovať o náhrade spoločenskej hodnoty poškodených drevín (krov), keďže rozhodovanie o tejto otázke patrí do pôsobnosti orgánu ochrany prírody, ktorým je v tomto prípade okresný úrad. Ide teda o administratívno-právny nárok, ktorý nepatrí do pôsobnosti súdov a nemožno ho uplatniť v adhéznom konaní postupom podľa § 46 ods. 3 Tr.por., teda takýto nárok nie je nárokom na náhradu škody, ktorý je možné uplatniť v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Tr.por.

V prípade uplatňovania nároku na náhradu škody spôsobeného trestným činom porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 Tr.zák. si príslušný orgán ochrany prírody uplatní nárok vyplývajúci z nezákonne vykonaného výrubu drevín a krov prostredníctvom administratívno-právneho postupu v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 543/2002 Zb. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov. Už zo samotného ustanovenia § 306 ods. 1 Tr.zák. vyplýva, že zákonným znakom uvedeného trestného činu je spáchanie činu v desaťnásobku malého rozsahu, ale nie spôsobenie škody, pričom zjavne nejde o pojmy totožné, pretože rozsah činu bude zahŕňať nielen majetkovú škodu a ekologickú ujmu, ale aj iné ujmy, napr. kultúrnu a biologickú hodnotu.

Krajský súd považuje rozhodnutie okresného súdu za správne, zákonné a dostatočne odôvodnené, preto rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.